

Arrest

nr. 166 072 van 19 april 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
              2. X
              In eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X
              en X
              3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, en hun meerderjarig kind X, op 3 mei 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 april 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIBI, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 27 oktober 2011 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd op 22 maart 2012 ongegrond verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, die als volgt wordt gemotiveerd:

"Mijnheer de Burgemeester,

*Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27.10.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :
[...]*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor verzoekster [M.K.]. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 06.03.2012 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde: "Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

Betrokkene kan reizen en heeft geen nood aan mantelzorg.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

De aanvraag dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (m.n. : dat zij geen familie meer heeft in Armenië) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen.

Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel

en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat zij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

Het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar wordt mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard. Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene te willen overhandigen.”

1.2. Op 3 april 2012 werd, samen met de eerste bestreden beslissing, een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) aan verzoekers betekend. Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt wordt gemotiveerd:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie wordt aan [...]

van Armenië nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 02/05/2012

(datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat zij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt zij gevaar, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit de lezing van de eerste bestreden beslissing blijkt dat de beslissing, om een bevel om het grondgebied te verlaten, af te geven, vervat zit in de eerste bestreden beslissing, waarin de burgemeester van de gemeente Grobbendonk geïnstrueerd wordt tezelfdertijd een bevel om het grondgebied af te geven, met opgave van de motivering in feite en in rechte. De tweede bestreden beslissing vindt duidelijk zijn feitelijke grondslag in de eerste bestreden beslissing, zodat beide beslissingen samenhangen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. Hij licht het middel toe als volgt:

“DOORDAT verweerder stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, door verzoekster ingediend op 27 oktober 2011, ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat het door verzoekster aangehaalde medisch probleem niet kan worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van art. 9ter van de Wet van 15/12/1980 daarbij verwijzend naar een evaluatie van de arts-

adviseur d.d. 6 maart 2012 volgens dewelke de klachten van verzoekster vaag en banaal zouden zijn en volgens dewelke er geen bezwaar zou bestaan om te reizen ;

TERWIJL verzoekster bij haar aanvraag d.d. 27 oktober 2011 diverse medische verslagen (m.n. d.d. 26 september 2011 en d.d. 29 september 2011 van dokter [S.]; d.d. 20 september 2011 van dokter [J.V.R.]; d.d. 23 september 2011 van dokter [K.V.] en d.d. 27 september 2011 van dokter [H.]) had voorgelegd waaruit voldoende bleek dat zij wel degelijk lijdt aan enkele medische aandoeningen die van die aard is dat een terugkeer naar haar herkomstland wel degelijk een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit.

Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering :

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen. Er worden medische elementen aangehaald voor verzoekster [M.K.] De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 06.03.2012 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde: "Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Betrokkene kan reizen en heeft geen nood aan mantelzorg. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland. "De aanvraag dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

blijkt niet dat verweerder in de bestreden beslissing van niet-gegrondheid van de aanvraag om machtiging van verblijf de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoeksters dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen. Door de aanvraag tot verblijfsmachtiging af te wijzen op grond van het feit dat uit de voorgelegde medische attesten niet zou blijken dat verzoekster zou lijden aan een medische aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij een terugkeer, blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald in het verzoekschrift tot verblijfsmachtiging d.d. 27 oktober 2011, zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

Ten eerste is het advies van de ambtenaar-geneesheer d.d. 6 maart 2012 waarop verweerder zijn weigeringsbeslissing d.d. 22 maart 2012 heeft gebaseerd, in strijd met de diverse door verzoekster voorgelegde medische verslagen opgesteld door haar behandelende artsen.

In tegenstelling tot het besluit van de ambtenaar-geneesheer blijkt uit de voorgelegde medische verslagen dat er wel degelijk sprake is van enkele ernstige onderliggende aandoeningen.

De behandelende artsen vermeldde in de medische verslagen d.d. 26 september 2011 , d.d. 29 september 2011, d.d. 20 september 2011, d.d. 23 september 2011 en d.d. 27 september 2011 dat verzoekster o.a. kampt met een gastro-oesophagale reflux, discushernia L4-L5, lumbo-ischialgie en een ernstige depressieve stoornis met angstaanvallen in kleine ruimtes, kropgevoel en misselijkheid.

Uit de voorgelegde medische verslagen bleek overduidelijk dat de diverse medische aandoeningen waaraan verzoekster lijdt wel degelijk ernstig zijn en dat verzoekster niet in staat is om te reizen.

De ambtenaar-geneesheer is dan ook uitermate overhaast in zijn advies d.d. 6 maart 2012 als hij voorhoudt dat er slechts sprake zou zijn van 'een reeks vage en banale klachten die zeker niet wijzen op een ernstige onderliggende aandoening'.

De door verzoekster voorgelegde medische getuigschriften opgesteld door haar artsen : dokters J.V.R.; K.Y. en neuropsychiater H. bevatten wel degelijk meer dan voldoende gegevens waaruit blijkt dat de aandoeningen van verzoekster allesbehalve 'vaag en banaal' zouden zijn.

Uit de door verzoekster voorgelegde medische verslagen bleek integendeel dat er medische behandelingen lopende zijn ; dat er bovendien nog medische behandelingen voorzien zijn (m.a.w.

aanvullende onderzoeken) ; de nabijheid van een ziekenhuis en specialist noodzakelijk is en dat verzoekster niet in staat is om te reizen.

Deze gegevens zouden redelijkerwijze moeten kunnen volstaan.

Het advies van de ambtenaar-geneesheer is dan ook foutief en druist in tegen de door verzoekster bijgebrachte medische verslagen ; minstens is het advies d.d. 6 maart 2012 voorbarig aangezien er aanvullende medische onderzoeken voorzien zijn waarna verdere diagnoses kunnen worden opgesteld.

Minstens werden de medische aandoeningen waaraan verzoekster lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat.

De medische aandoeningen waaraan verzoekster lijdt laten haar niet toe om te reizen.

De ambtenaar-geneesheer stelt dan ook ten onrechte dat de medische aandoeningen van banale aard zouden zijn.

Uit de door verzoekster voorgelegde medische attesten bleek integendeel dat de medische aandoeningen waaraan zij lijdt van die aard zijn dat een verdere medische opvolging noodzakelijk is.

Het advies van de ambtenaar-geneesheer druist in tegen de voorgelegde medische attesten.

De ambtenaar-geneesheer vergenoegt zich ten onrechte met het louter tegenspreken van de medische verslagen van de behandelende artsen van verzoekster.

Dat de medische toestand van verzoekster wel degelijk ernstig is en in erge mate werd onderschat door de arts-attaché, wordt aangetoond aan de hand van het recente medische verslag d.d. 22 april 2012 van verzoeksters behandelende arts [K.V.]. (Stuk 4)

De behandelende arts is van oordeel dat de arts-attaché de inhoud van zijn eerder medisch getuigschrift d.d. 23 september 2011 verkeerd heeft geïnterpreteerd (!) en dat verzoekster niet in staat is om verre reizen te ondernemen.

Hij raadt een terugkeer naar het herkomstland ten stelligste af.

"Dit attest werd gemaakt naar aanleiding van de brief van 06/03/2012 geschreven door Dr. [L.L.], arts adviseur, FOD Binnenlandse Zaken.

Ik wens te reageren op de verwijzing naar mijn medisch attest (23/09/2011).

Schijnbaar was er grond tot een andere interpretatie van mijn woorden. De zorg voor haar jonge kinderen is juist de oorzaak voor surmenage en haar depressie. Ik kan bevestigen dat zeker het jongste kind uiterst agressief en destructief is. In verband met het "vrijwilligerswerk in het rusthuis" kan dit beter omschreven worden als een poging om te integreren in de dorpsgemeenschap. Dit "werk" bestond uit 1 a 2 uur per week zeer traag wandelen over een geplaveid voetpad met een rolstoel. Het rusthuis is trouwens gelegen aan de overkant van de straat waar ze een woning betrokken (50 meter). Mijns inziens is wandelen een momenteel aanbevolen behandeling voor rugpatiënten. Ik begrijp niet zo goed waarom een lumboischialgie niet als ernstig wordt weerhouden. Zeker niet als er reeds 2 x een epidurale infiltratie werd toegediend.

Door het plots stopzetten van de medische zorgen is patiënte onderhevig aan hevige reflux met pyrosis, vertigo aanvallen gecombineerd met paniek en afhankelijk van de lichaamshouding, lage rugpijn. Deze klachten worden duidelijk verergerd door transport met het openbaar vervoer. Echt ver reizen is medisch niet verantwoord."

De inhoud van het recent medisch verslag van dokter [K.V.] spreekt voor zich en laat geen enkele twijfel bestaan dat verweerder de huidige medische toestand van verzoekster verkeerd heeft beoordeeld.

Er bestaat geen enkele twijfel dat de arts-attaché de voorhanden zijn medische gegevens totaal foutief heeft geïnterpreteerd ; minstens dat hij de aandoeningen waaraan verzoekster lijdt ten onrechte heeft geringschat.

Ten tweede schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoekster aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Door verzoekster niet aan een medisch onderzoek te onderwerpen, doch zich te beperken tot het voorbarige advies van de ambtenaar-geneesheer, schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Gezien de inhoud van de diverse voorgelegde medische verslagen van verzoeksters artsen, was het noodzakelijk om verzoekster minstens aan een medisch onderzoek te onderwerpen.

Door dit niet te doen, doch zich te beperken tot een verwijzing naar een voorbarig en foutief advies d.d. 6 maart 2012 van de ambtenaar geneesheer, heeft verweerder op kennelijk onredelijke wijze besloten om de aanvraag op grond van artikel 9ter Vw. ongegrond te verklaren.

Indien verweerder hetzij de arts-attaché tot een andersluidende conclusie wilden komen, hadden zij bij verzoekster of bij haar (gespecialiseerde) artsen specifieke informatie kunnen opvragen aangaande de mogelijkheid van verzoekster om te reizen naar Armenië ; gelet op haar medische toestand, en aangaande het causaal verband tussen beide ; of verzoekster onderwerpen aan een medisch onderzoek om haar actuele medische toestand en de mogelijkheid om te kunnen reizen naar het herkomstland te achterhalen alsook het causaal verband tussen beide, wat in casu ten onrechte niet is gebeurd.

Noch verweerder, noch de arts-attaché raadpleegde een deskundige, noch werd er gecorrespondeerd met de behandelende artsen van verzoekster, aangaande de gezondheidsproblemen van verzoekster.

Verweerder heeft op voorbarige en onterechte wijze de door verzoekster voorgelegde verslagen weerlegd.

De inhoud van het recent kritisch medisch verslag d.d. 22 april 2012 van dokter [K.V.] spreekt voor zich en laat geen enkele twijfel bestaan dat verweerder de huidige medische toestand van verzoekster totaal verkeerd heeft beoordeeld. (Stuk 4)

Ten derde blijkt nergens in het advies d.d. 6 maart 2012 van de arts-attaché [L.L.] dat deze laatste enig onderzoek heeft gevoerd naar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van een medische behandeling in verzoeksters herkomstland.

Artikel 9ter Vw. bepaalt het volgende :

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico. van de moeilijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigenschrift vermelde ziekte. Haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

Niet alleen heeft de arts-attaché zich -in tegenstrijd met de door verzoekster voorgelegde medische verslagen- volledig ten onrechte beperkt tot het louter stellen dat de medische aandoeningen van verzoekster van banale aard zouden zijn ; daarenboven heeft de arts-attaché ook nog eens nagelaten om -al weze het een oppervlakkig- onderzoek te voeren naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in verzoeksters herkomstland. Het hoeft geen betoog dat dit thans voorliggende 'onderzoek' door arts-attaché [L.L.] d.d. 6 maart 2012 allesbehalve als een 'ernstig' onderzoek kan worden aanschouwd. Het is duidelijk dat de aangevochten beslissingen foutief zijn en onafdoende gemotiveerd en dat zij een schending uitmaken van de motiveringsplicht zoals bepaald in de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. o.a. het materiële motiveringsbeginsel.

Tegelijk schendt de bestreden beslissing artikel 62 Vw. en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden. Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder haar toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing. De motivering is niet afdoende als het gaat om :

Vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausibele motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule D., De motiveringsplicht en vreemdelingenwet, TVVR 1993,67 ev.).

Om de hierboven aangehaalde redenen dienen derhalve de beslissingen van verweerder dd. 22 maart 2012 en dd. 3 april 2012 te worden vernietigd."

3.2. Wat de ingeroepen schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreft, dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat de verzoekers de bestreden beslissing in wezen inhoudelijk bekritisieren, zodat het middel wordt onderzocht in het licht van de materiële motiveringsplicht en volgens de invulling van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Eerste verzoekster voert een eerste concrete grief aan dat uit de door haar voorgelegde medische attesten blijkt dat zij daadwerkelijk aan enkele concrete en ernstige aandoeningen lijdt. Eerste verzoekster wijst er op dat zij voor haar aandoeningen verschillende medische behandelingen volgt, die zij attesteerde. Het blijkt uit de gegevens van het administratief dossier dat verzoekster dagelijks de medicatie 'pantomed, setraline en panadol' dient in te nemen.

Hoewel de verwerende partij kan worden bijgetreden dat de beoordeling van de aanvraag toekomt aan de arts-adviseur en de gemachtigde van de minister en zodoende niet moet worden geantwoord op latere opinies van verzoeksters arts over dit advies, dient de bestreden beslissing op deugdelijke motieven te steunen.

In casu was de arts-adviseur van oordeel dat de geattesteerde aandoeningen van banale aard waren. Hoewel een dergelijke beoordeling niet is uitgesloten, dient het medische advies (of de bestreden beslissing) te motiveren op welke elementen dit oordeel steunt. Aangezien eerste verzoekster aantoonde verschillende behandelingen te volgen, kon in alle redelijkheid worden verwacht dat de arts-adviseur zich zou vergewissen van het belang en de noodzaak van deze behandelingen. Een dergelijk onderzoek kan echter niet worden vastgesteld, noch in het medische advies, noch in de daarop steunende bestreden beslissing. Het medische advies beperkt zich ertoe de aangevoerde medische klachten op te sommen en vervolgens te stellen dat het enkel gaat om vage en banale klachten. De arts-adviseur is daarmee echter voorbijgegaan aan zijn onderzoeksplicht, nu uit de stukken van het dossier blijkt dat eerste verzoekster wel degelijk een medische behandeling volgde voor haar aandoeningen, zodat niet zonder nader onderzoek kon worden besloten of eerste verzoekster al dan niet nood had aan een adequate behandeling in het land van herkomst, in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Er blijkt aldus niet dat de arts-adviseur de door eerste verzoekster geattesteerde aandoeningen en de noodzaak aan behandeling heeft getoetst aan de criteria van artikel 9ter, §1, van de vreemdelingenwet. Noch uit de motieven van de bestreden beslissing, noch uit het medische advies kan worden opgemaakt op grond van welke overwegingen de arts-adviseur zijn oordeel, dat de medische behandeling niet noodzakelijk is, heeft gebaseerd, evenmin blijkt dat dit standpunt steunt op een onzorgvuldig onderzoek van de gegevens van de zaak.

In die mate is het middel gegrond.

3.3. Onder punt 2.1. werd hoger reeds vastgesteld dat in de eerste bestreden beslissing ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, vervat zit. De beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten is genomen in uitvoering van de eerste bestreden

beslissing. Aangezien uit de bespreking hierboven blijkt dat de eerste bestreden beslissing dient te worden vernietigd, dient ook de tweede bestreden beslissing – die mede vervat zit in de eerste bestreden beslissing – te worden vernietigd.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 april 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT